

[Anna Rasmussen.]

Problemer fra Befolkningskommissionens Betænkning op til Behandling — jeg tænker her paa Moderskabshjælpen m. v. —, er dette et Skridt fremad for den svangre Kvinde.

Med disse faa Bemærkninger tilsiger jeg mit Partis Støtte til Lovforslagets Gennemførelse.

Nikoline Winther: Hele den Linie, vi i Danmark er kommet ind paa, at det gælder om at forebygge i Stedet for senere at skulle helbrede, udbygges ogsaa ved det Forslag, som vi her har til Behandling.

En sund Slægt med gode Startmuligheder, det er vort Maal. Det er meget nærliggende, for ikke at sige at det er en Selvfølge, at vi i et Landbrugsland som Danmark udnytter den Sundhedskilde, som Mælken er. Nu ved vi, at der i Mælken foruden Fedt, Kalk, Æggehvide og Kulhydrater ogsaa findes de livgivende Stoffer, der hedder Vitaminer. Vi ved, at der er 125 internationale Enheder A-Vitamin, 15 B-Vitamin, 1 C-Vitamin, 0,6 og 3 D-Vitamin, maalt om Sommeren, om Vinteren er der mindre. Det er meget faa Fødemidler, hvorigennem man faar saa værdifulde Tilførsler i saa koncentreret Form som i Mælken, derfor maa vi udnytte den. Vi maa ogsaa udnytte den ikke alene, som Forslaget her tilsiger os, men ogsaa i vor almindelige Husholdning maa vi passe at udnytte Mælken, naar den er saa god, som den er. Jeg har altid i min Husholdning, som er en udpræget Landhusholdning, brugt det Princip, at hver Person skulde have mindst $\frac{1}{2}$ l Sødmælk om Dagen.

Om selve Loven, som den er affattet i det andet høje Ting, er der vel kun godt at sige. Naar det nu bliver Sygekassegrænsen, der betinger Adgangen for svangre og diegivende Mødre til at faa Mælk, er det af praktiske Grunde, ellers kunde der maaske nok være en anden Grænse, der var mere rimelig. Antallet af dem, der kan faa Mælk, vil herefter blive udvidet fra 25 000 til 54 000, og samtidig vil det naturligvis fordyre Loven. Dog tror jeg næppe, at Forordningen vil andrage det dobbelte, selv om Antallet bliver fordoblet. Der skal jo søges om at faa denne Mælk, derfor er det ikke sikkert, at alle, der har Adgang til det, vil søge. Jeg vil dog udtale det Ønske, at

Loven maa blive brugt i den Udstrækning, den giver Adgang til, og jeg vil haabe, at der ved et Cirkulære til Jordemødrene og til Læger vil blive gjort, hvad der kan gøres, for at udbrede Kendskabet til Lovens Muligheder, saa at de Kvinder, der har Adgang til at benytte Loven, ogsaa gør det.

Dernæst vil jeg udtale det Ønske, at det bliver Mødrene, der selv drikker Mælken. Vi Kvinder har jo en medfødt Sans for Sparommelighed, og Mødrene har en udtalt Trang til at gøre det godt for alle i Hjemmene. Derfor kunde man befrygte, at de vilde hælde den halve Liter Mælk op i et Fad og skumme Fløden af til andet Formaal og saa selv drikke den skummede Mælk. Jeg haaber, at de ikke falder for den Fristelse, men at de vil forstaa, at det er vigtigt, at de selv faar den gode Mælk med dens Kalk, Vitaminer og hvad dertil hører.

Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Lisbeth Hindsgaul: Jeg skal ikke knytte mange Bemærkninger til det foreliggende Lovforslag, men skal ligesom de andre Partiers ærede Ordførere udtale min Glæde over at se Forslaget i den Form, hvori det foreligger. Moder og Barn er jo de to Instanser, som i denne Forbindelse skal hjælpes og hjælpes paa en god og sund Maade, saa jeg haaber, ligesom Venstres ærede Ordfører (Nikoline Winther), at danske Mødre vil gøre rigelig Brug af Loven, saadan at det lille Barn, der skal starte i Livet i denne vanskelige Tid, sundhedsmæssigt maa faa de bedst mulige Chancer.

Hvad angaar § 2 synes jeg ogsaa, det er rimeligt, at man ikke inden for Særforsorgen opretholder denne Mælkehjælp, idet man jo dog maa gaa ud fra, at de forskellige omtalte Patienter efter den lægelige Behandling faar den tildelte Mælk og de sundhedsgivende Produkter, der er nødvendige for deres Helbred. Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til velvillig og hurtig Behandling i det høje Ting.

Anna Westergaard: Det foreliggende Lovforslag om Mælkehjælp vil betyde Fremskridt paa væsentlige Omraader. For det første giver Loven en direkte Ret til de Kvinder, der opfylder Betingelserne for at